

ΣΚΗΝΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΩΤΑΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝΟΣ

*“Πάντα τὰ ἀξιολογώτερα συμπεβηκότα τῆς
“ νεωτέρας Ἑλλάδος συνεδέθησαν ἀρρήκτως
“ πρὸς τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου καὶ τὸ ἱερὸν
“ καὶ βραχῶδες αὐτοῦ φρούριον.”
(Ἐρν. Κούρτιος).*

Μετὰ τὴν ἀτυχῆ πλήν ἐνδοξον, κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1826, ἐξοδον τοῦ Μεσολογγίου συνέρρευσαν εἰς Ναύπλιον πάντες σχεδὸν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ στρατιῶται τῆς φρουρᾶς ἐκείνης, οἵτινες ὡς ἐκ θαύματος εἶχον κατορθώσει νὰ διαφύγῃσι τὸν θάνατον καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν. Πλὴν τούτων κατὰ τὴν ἀτυχῆ ταύτην περίοδον τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος εἶχον προσφύγει εἰς τὴν σώτειραν πόλιν καὶ πλείστα ἄλλαι οἰκογένειαι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ξίφος καὶ τὴν δίωξιν τῶν ἀπειθρασυνθέντων Τούρκων καὶ τοῦ ἀκαταμαχῆτου ἀποθάντος Αἰγυπτίου ἡγεμονόπαιδος φεύγουσαι. Πάντες οὗτοι στυγνοὶ καὶ γυμνητεύοντες, πάσης δεόμενοι προστασίας καὶ περιθάλψεως, κατέκειντο ἀπειγνωσμένοι ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ ταῖς ρύμαις τῆς ὑπερπληθούσης κατοίκων πόλεως, ἧτις, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, παρέμενε τότε τὸ μόνον ἄστυρον, ἢ ἱερὰ ἄγκυρα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Ἀνδρέαν Ζαΐμην κυβέρνησις, ἡ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Η' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Γ' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως ἐκλεχθεῖσα ἐνδεκαμελῆς Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν παντελεῖ ἡρημάτων ἀπορία εὐρισκομένη, ἠδυνάτει νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀπειροπληθεῖς ἀνάγκας τῶν ἄτυχῶν τούτων θυμάτων τοῦ πολέμου καὶ τῆς καταστροφῆς· ἐκ τούτων οἱ δυνάμενοι νὰ φέρωσιν ὄπλα οὐδὲν ἄλλο ἐζήτουν ἢ τὴν παροχὴν τῶν ἀναγκαίων ἐφοδίων, ὅπως, ἐξερχόμενοι τῶν τειχῶν τοῦ Ναυπλίου, ἐπαναλάβωσι τὸν ἀνισον καὶ δύσελπιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀγῶνα, ὅστις μετὰ τοσαύτας θυσίας καὶ καταστροφᾶς ἠπέλπει τὴν τελείαν τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ ὀνείρων κατάπνιξιν.

Κατὰ τὰς κρισιμωτάτας ταύτας στιγμᾶς τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου συνέβησαν ἐν Ναυπλίῳ σκηναὶ ἐξόχως πατριωτικαὶ καὶ ἀξιοθαύμαστοι, ὧν

τὴν εἰκόνα μετὰ ζωηρῶν χρωμάτων παρέχουσιν ἡμῖν, κατ' ἰδίαν ἀντίληψιν, ἐπίσημοι ξένοι ἐν Ναυπλίῳ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διατρίβοντες¹.

— Κατὰ τινὰ πρωίαν Κυριακῆς ὁ Νικόλαος Σκουῦφος, νεανίας πολλῆς νοημοσύνης καὶ μεγάλου μέλλοντος, προκαλέσας πολυπληθῆ συνάθροισιν πολιτῶν ἐν μιᾷ τῶν πλατειῶν τῆς πόλεως ὠμίλησέ μετὰ πολλῆς δυνάμεως καὶ θέρμης καὶ ἐξέθηκε ζωηρῶς καὶ ἀπεριφράστως τὰς ἀπείρους ἀνάγκας, ὑφ' ὧν κατετρύχετο ἡ Πατρίς, ἐξαγαγὼν δ' ἐν τέλει τὸ κάτισχον θυλάκιον τοῦ καὶ ἐκκενώσας πρὸ τῆς παρατυχούσης τραπέζης πᾶν τὸ ἐν αὐτῷ περιεχόμενον, προσέθηκεν : « Ἴδού » πολίται πᾶν ὅ,τι ἔχω Πλὴν βλέπω μεταξὺ ὑμῶν » πολλοὺς πλουσίους Ὅσοι τυχὸν ἐξ ὑμῶν » λογιζέσθε τὸν χρυσὸν πολυτιμότερον τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος, » ἰδού ἐγὼ προσφέρω αὐτοῖς ἑμαυτὸν πρὸς πώλησιν, τὸ δὲ τίμημά μου » ἀφιερῶ εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν γενναίων ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογίου, οἱ ὅποιοι οὐδὲν ἄλλο ἀναμένουσιν ἀνυπομόνως ἢ τὴν παροχὴν » τῶν μέσων, ὅπως δυνηθῶσι νὰ βαδίσωσιν αὐθις κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ». Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ εὐγενοῦς τούτου νέου μετεδόθη πάραυτα εἰς πάντας τοὺς καλοὺς πατριώτας τοῦ Ναυπλίου, οἵτινες μετὰ πάσης προθυμίας ἐσπευσαν νὰ καταθέσωσι τὸν ὀβολὸν τῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος. Τοιοῦτοτρόπως συνεκεντρώθη σημαντικὴ ποσότης χρημάτων, ἣν συνεπλήρωσαν νεαραὶ Ἑλληνίδες ἐν φιλοτίμῳ ἀμίλλῃ, προσενεγκοῦσαι πᾶν ὅ,τι ἐκέκτηντο εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην ἐπρωτοστάτει ἡ ἡρώς τῆς Μυκῶνου Μαντῶ Μαυρογένους, ἣτις προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ πατριωτικοῦ τούτου σκοποῦ πᾶν πολύτιμον ὑπολιπόμενον αὐτῇ ἐκ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους δαπανηθείσης μεγάλης περιουσίας της. Διὰ τῶν ἐκουσίων τούτων συνεισφορῶν ἐπετεύχθη ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι χρόνου νὰ ἐξοικονομηθῶσι τὰ μέσα, δι' ὧν ἐφοδιασθέντες ἐκ τῶν ἐνόντων τετρακισχίλιοι περίπου Ῥουμελιῶται ἐξῆλθον τοῦ Ναυπλίου καὶ ἐβάδισαν κατὰ τοῦ Ἰμβραήμ πασᾶ, ὅπως περιστείλωσι τὴν ὄρμην αὐτοῦ καὶ ἀποκλείωσι

¹ Ἐπιστολὴ τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Roche πρὸς τὸ ἐν Παρισίοις Φιλελληνικὸν Κομιτᾶτον, γραφεῖσα ἐν Ναυπλίῳ κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1826 (Documents relatifs à l'état présent de la Grèce, publiés d'après les communications du Comité Philhellénique de Paris. N° II σελ. 30 καὶ N° III σελ. 46—47).— Ἴδε καὶ Αὐγούστου Fabre Ἱστορίαν τῆς πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου.

τάς διεξόδους καὶ κλεισωρίας, περιορίζοντες τὸν στρατὸν αὐτοῦ εἰς τὰς θέσεις ἃς κατεῖχεν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐνθαρρυνομένη ἐκ τοῦ ἀύθορμήτου τούτου καὶ ἀπαρ-
σκεύου πατριωτικοῦ διαβήματος τοῦ Νικολάου Σκούφου προέβη τὴν 7^{ην}
Ἰουνίου 1826 εἰς τὴν δημοσίευσιν θερμοστάτης Διακηρύξεως πρὸς τὸν
ἑλληνικὸν λαόν, διὰ τῆς ὁποίας, ἀφοῦ καθίστα δῆλην τὴν δεινὴν τῆς
πατρίδος κατάστασιν, ἐκάλει τὸ ἔθνος καὶ ἰδίᾳ τοὺς κατοίκους τοῦ
Ναυπλίου εἰς τὰς ὑστάτας θυσίας, προσεπιφέρουσα ὅτι « καθ' ἣν ὥραν
» ὁ Ἕλλην στρατιώτης τὸ ὄπλον μόνον κρατῶν ἀνὰ χεῖρας καὶ τῶν
» πάντων στερούμενος καλεῖται νὰ βαδίσῃ, κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ χύσῃ
» τὸ αἷμά του ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος, ὁ εὐπορος καὶ εἰρηνι-
» κὸς ἀστὸς ἔχει καθῆκον νὰ συντρέχῃ διὰ τῶν χρημάτων παρέχων
» αὐτοῖς τὰ πρὸς πόλεμον ἀναγκαιοῦντα ἐφόδια.
» . . Ἡ συνδρομὴ τῶν κατοίκων τοῦ Ναυπλίου », συνεπέρασεν ἡ δια-
κήρυξις τῆς Κυβερνήσεως, « εἶναι ἡ μόνη ἀπομένουσα πηγὴ, ἣτις ὅσον
» πενιχρὰ καὶ ἂν φαίνεται προώρισται νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς ὑπὲρ τῆς
» πατρίδος ἀγωνιζομένους πληροῦσα κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς μᾶλλον ἐπει-
» γούσας ἀνάγκας αὐτῶν, πρὸ πάντων δ' ἐκείνων, οἵτινες ἐκλείσαν τὸ
» ὄνομά των κατὰ τὴν ἐνδοξὸν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου. ».

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπισήμου ταύτης διακηρύξεως τῆς Κυβερ-
νήσεως οἱ ἐκούσιοι ἔρανοι ἤρξαντο συρρέοντες ἀφθόνως καὶ ἐξηκολούθουν
μετὰ θαυμαστῆς προθυμίας καὶ ἐλευθεριότητος. « Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ
τῆς αὐτοπροαιρέτου εἰσφορᾶς » συνέστη αὐθημερόν ἐκ τῶν Γεωρ. Γενα-
δίου, Νικολ. Γερακάρη, Δ. Ὀρφανοῦ, Κ. Πολυχρόνη, Φωτίου Ἡλιά-
δου, Ἄντ. Τσουνῆ, Πέτρου Μαρκέζη καὶ Α. Ἀγαλοπούλου, οἵτινες διὰ
κηρύκων ἐκάλεσαν τὸν λαὸν τοῦ Ναυπλίου εἰς συνέλευσιν ἐν τῇ κεντρικῇ
τῆς πόλεως πλατείᾳ τοῦ Πλατάνου.

Τὴν ἐπιούσαν τῆς προσκλήσεως, 8^{ην} Ἰουνίου 1826, ἡμέραν Κυριακὴν
καὶ ὥραν 10^{ην} π. μ., μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἅπας ὁ λαὸς
τῆς πόλεως συνῆλθεν ἀθρόος εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Πλατάνου, ὅπου
ἐμφανισθεὶς ὁ ἀείμνηστος τοῦ Γένους Διδάσκαλος καὶ μέλος τῆς ἄρτι
συστηθείσης Ἐπιτροπῆς Γεώρ. Γενάδιος ἀνῆλθεν ἐπὶ τινος τραπέζης πρὸ
τοῦ καφενεῖου ὑπὸ τὴν οἰκίαν Νικηταρᾶ, ἐν ᾗ συνεδρίαζεν ἡ Διοικητικὴ
Ἐπιτροπὴ, καὶ ὠμίλησε πρὸς τὸ πεπυκνωμένον πλῆθος μετὰ θερμῆς καὶ
κατανύξεως. Πάντες οἱ παριστάμενοι ἀδιακρίτως ἡλικίας, φύλου καὶ
τάξεως ὑπὸ ἐξάλλου κατελήφθησαν ἐνθουσιασμοῦ· διὰ τῆς φαντασίας

αὐτῶν ἐπανήχθησαν εἰς τὰς λαμπρὰς ἡμέρας τῆς δόξης τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἐνόμιζέ τις ὅτι παρευρίσκετο εἰς τὴν πνύκα καὶ ἤκουε νέου τινὸς Δημοσθένους ἢ Περικλέους ἀγορεύοντος. Ὁ Γεώρ. Γενάδιος παρέστησε διὰ ζωηροτάτων χρωμάτων τὴν ὑφ' ἑστώσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ τὰ δεινὰ ὑφ' ὧν κατετρύχετο ἡ πατρίς· περιέγραψε πιστῶς καὶ ἀπερίττως τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ κατέδειξεν ἐναργῶς τοὺς κινδύνους, οὓς διατρέχει, ἂν πᾶς φιλόπατρις πολίτης δὲν σπεύσῃ αὐτοθελήτως νὰ προσφέρῃ τὴν συνδρομὴν του. Πάντων αἱ καρδίαι ὑπερεπληρώθησαν ἐξάλλου πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ· ὅτε δὲ μάλιστα ὁ ῥήτωρ ἐν συμπεράσματι τῆς ἐνθουσιώδους αὐτοῦ ὁμιλίας ἐξαγαγὼν τοῦ κόλπου τὸ δερμάτινον αὐτοῦ βαλάντιον κατέθετο ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος ὅκτω ἀγγλικὰς λίρας, αἵτινες ἀπετέλουν τὴν μόνην αὐτοῦ περιουσίαν, ἢ ἕξαρσις τῶν παρισταμένων Ναυπλιέων μετεβλήθη εἰς φρενίτιδα. Τὸν Γεώργιον Γενάδιον διεδέχθησαν ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ ποιητὴς Παναγ. Σοῦτσος καὶ ὁ ἱεροκῆρυξ Καλλίνικος Καστόρχης Πάντες οἱ παρεστῶτες δακρυχέοντες καὶ ἐν εὐγενεῖ ἀμίλλη ἔσπευδον ὠθοῦντες καὶ ὠθούμενοι νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος πᾶν ὅ,τι ἐκέκτηντο. Ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται καὶ αὐτοὶ οἱ τῶν ὀπλῶν ἀρχηγοὶ ἐξάγοντες ἐκ τῶν σελαχίων των κατέθετον ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν εἰσφορῶν πολύτιμα ξίφη καὶ πιστόλια, χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ ἐξεργασμένα, ἅτινα τοσοῦτον ἐπαξίως καὶ ἀποτελεσματικῶς εἶχον μεταχειρισθῆ μέχρ' τοῦδε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· μόνον τὸ τουρκοφάγον ξίφος τοῦ στρατηγοῦ Νικηταρᾶ, τὸ τοσαύτην καταστροφὴν ἐπενεγκὸν εἰς τὴν στρατιάν τοῦ Δράμαλη ἐν Δερβενακίσις, οὐ εἰπέμποτε νῦν εἶχεν ἀνάγκην μείζονα ἢ πατρίς, δὲν ἐγένετο δεκτόν, διότι ἐθεωρήθη ὅτι καταλληλότεραι χεῖρες δὲν ἠδύνατο νὰ φέρωσιν αὐτὸ ἀποτελεσματικώτερον

Οὐδεὶς τῶν παρευρεθέντων κατὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον ταύτην ἡμέραν ὑστέρησε κατὰ τὴν ἐλευθεριότητα καὶ τὴν γενναιοφροσύνην. Πάντες προσήνεγκον ὑπὲρ τῆς πατρίδος πᾶν ὅ,τι ἀπέμενεν αὐτοῖς. Ἐβλεπέ τις τὸν μὲν δίδοντα χρήματα, τὸν δὲ ἀργυροῦν ἢ χρυσοῦν ὠρολόγιον, ἄλλον πολύτιμον δακτύλιον, ἄλλους ἵππους, ἵπποσκευὰς πολυτελεῖς, σκεύη, ἱμάτια χρυσοποίκιλτα κλπ.. Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Ἀνδρέας Ζαίμης προσέφερεν θαυμάσιον ἀραβικὸν ἵππον μετὰ πολυτελοῦς ἵπποσκευῆς, λάφυρον τοῦ ἐχθροῦ, ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης τὰ πολύτιμα αὐτοῦ πιστόλια· ὁ τελευταῖος μάλιστα διὰ βραχείας καὶ νευρώδους προσφωνήσεως τοσοῦτον ἐξήγειρε τὸ φρόνημα τῶν παρισταμένων, ὥστε

λαβόντες οὔτοι αὐτὸν ἀνά χεῖρας περιέφερον ὡς ἐν θριάμβῳ καθ' ὅλην τὴν πλατεῖαν τοῦ Πλατάνου. Ὁ πατριωτικὸς οὗτος ἐνθουσιασμὸς μετεδόθη ἀκέραιος καὶ εἰς τοὺς μὴ εὐτυχήσαντας νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ὄντως πρωτότυπον ἐθνικὴν ταύτην πανήγυριν· οὕτω μέχρι βαθυτάτης νυκτὸς ἐβλεπέ τις πολίτας ἐκ πάσης γωνίας τοῦ Ναυπλίου σπεύδοντας νὰ προσφέρωσι τὴν συνδρομὴν των.

Ἡ ἐπὶ τούτῳ συστάσα *Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς αὐτοπροαιρέτου εἰσφορᾶς*, ἐγκατασταθεῖσα ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πλατείας ἀρχαίας καὶ ἱστορικῆς πλατάνου, παρελάμβανε τὰ ὑφ' ἐκάστου προσφερόμενα, ἐνέγραφε ταῦτα εἰς βιβλία καὶ ἐξέδιδε τοιαύτας ἀποδείξεις:

Ἀριθ.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

«Ὁ φιλόπατρις κύριος Δ. Δ. εἰς τὴν πάνδημον ἀνάγκην τῆς Πατρίδος ὡς γνήσιον τέκνον καὶ εὐγνωμον ἐπρόσφερεν αὐτοπροαιρέτως τὸ
» χρυσοῦν αὐτοῦ ὠρολόγιον».

«Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 8^ῃ Ἰουνίου 1826».

Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς αὐτοπροαιρέτου εἰσφορᾶς

<i>Γεώρ. Γενάδιος</i>	<i>Φώτιος Ἡλιάδης</i>
<i>Νικόλ. Γερακάρης</i>	<i>Ἄντ. Τσοῦνης</i>
<i>Δ. Ὀρφανὸς</i>	<i>Πέτρος Μαρκέζης</i>
<i>Κ. Πολυχρόνης</i>	<i>Α. Ἀγαλόπουλος.</i>

Τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης τὰ μέλη περιεπτοίχιζε πλῆθος λαοῦ ἐπευφημοῦντος καὶ χειροκροτοῦντος πάντα προσερχόμενον πολίτην. Ἐξάλλος ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις καὶ αἱ ἐπευφημίαι τοῦ λαοῦ, ὅταν ἡ νεαρά καὶ καλλίμορφος θυγάτηρ τοῦ ἐκ Πατρῶν εὐπατρίδου Ἀνδρέου Καλαμογδάρτη Καλλιόπη προσῆλθεν αὐτοπροσώπως πρὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν εἰσφορῶν καὶ κατέθετο εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος πάντα τὰ πολύτιμα αὐτῆς κοσμήματα καὶ τὰ δῶρα τοῦ μνηστῆρός της Σπυρίδωνος Παπαλεξοπούλου, μηδ' αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ δακτυλίου τοῦ ἀρραβῶνός της φεισθεῖσα. Ἐγκριτος Ἀργεῖος ἰατρός, ὑπὸ ἐγγχωρίων μουσικῶν ὀργάνων συνοδευόμενος, μετέφερεν ἐκ τῆς οἰκίας του ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου καὶ παρέδωκεν εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς πολύτιμα σκεύη καὶ κοσμήματα, ἅτινα εἶχεν ἀποκτήσει κατά τὴν ἄλωσιν τῆς Τριπόλεως, ἀνήκοντα εἰς τὸ χαρέμιον τοῦ Χουρσίτ πασᾶ. Στρατιώτης τις τοῦ πυροβολικοῦ κατέθετο μίαν ἐθνικὴν ὁμολογίαν 200 γροσίων καὶ ἡμισυ

τάλληρον· ἕτερος ἐν τάλληρον καὶ ἀργυροῦν χαίμαλί, φέρον τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὅπερ εἶχεν ἀναρτήσει εἰς τὸν λαιμὸν αὐτοῦ, ὡς φυλακτήριον κατὰ τῶν σφαιρῶν τοῦ ἐχθροῦ, ἢ μήτηρ του. Γραῖά τις, τῆς ὁποίας ἄγριος Ἄραψ κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπὸ τοῦ Ἰμβραήμ πασᾶ ἄλωσιν τῆς Τριπόλεως εἶχεν ἀποκόψει τὸ ἐν τῶν ὠτίων της, προσῆλθε καὶ ἀποσπάσασα ἐκ τοῦ μόνου ὠτός της χρυσοῦν ἐνώτιον κατέθεσεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν εἰσφορῶν· παῖδες δεκαετείς ἢ δωδεκαετείς προσέφερον τὰ δῶρα καὶ τὰ ἀθύρματά των· αἱ νεάνιδες τοὺς στολισμοὺς καὶ τὰ κοσμήματα αὐτῶν καὶ συνελόντι εἰπεῖν οὐδεὶς ἀπελείφθη. Ἡ ἐνθους αὕτη πατριωτικὴ συγκίνησις ὑπῆρξε τοσοῦτον ζωηρά, ὥστε πτωχὸν ὄρφανὸν παιδίον ἀποζῶν ἐκ τῆς ἐλεημοσύνης τῶν εὐσπλάγχων διαβατῶν καὶ τῆς ἀνὰ τὰς ἁγιάς τῆς πόλεως πωλήσεως ὕδατος προσέφερε δύο τάλληρα, περίσσευμα μακροῦ χρόνου, τὰ ὁποῖα ἐπιμελῶς ἀπέκρυπτεν ἐν τῇ ζώνῃ του. Ἡ τελευταία αὕτη θυσία βαθύτατα συνεκίνησε πάντας τοὺς παρεστῶτας καὶ ἐξήγειρεν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ποικίλα αἰσθήματα ἐνθουσιασμοῦ καὶ φιλοπατρίας· χειροκροτήματα ζωηρά, ἐπευφημίαι, ζητωκραυγαὶ οὐρανομήκεις ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἠνωμέναι μετὰ λυγμῶν, πανταχόθεν ἠκούοντο· οἱ γεροντότεροι στρέφοντες τοὺς πλήρεις δακρῦων ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ὑψοῦντες τὰς χεῖρας ἐπεκαλοῦντο τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ἀσπαιρούσης πατρίδος.

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις ἦν διακεχυμένη εἰς τὰ πρόσωπα πάντων, ὧν αἱ ἐλπίδες ἤρξαντο ἀναπτερούμεναι. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐν Ναυπλίῳ διαμένοντες ξένοι δὲν ὑστέρησαν νὰ μετὰσχῶσι τῆς συγκινητικῆς ταύτης καὶ ἐξόχως πατριωτικῆς πανηγύρεως· καὶ οὗτοι ἄνευ ἐξαιρέσεως ἐφιλοτιμήθησαν νὰ προσέλθῶσι καὶ καταθέσωσι τὸν ὀβολὸν των διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀγωνιώσης Ἑλλάδος, ἀποπλύνοντες οὕτω τὸ ὄνειδος καὶ τὴν ἀτιμίαν, ἣν ἡ ὑπὸ ἀναξίων τῆς Εὐρώπης τέκνων παρεχομένη συνδρομὴ εἰς τὴν στρατιὰν τοῦ Ἰμβραήμ πασᾶ ἐνεκόλαπτεν εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἄκρως παρήγορος καὶ ἐνθαρρυντικὴ ὑπῆρξεν ἡ αὐτοπροαίρετος αὕτη συνδρομὴ τῶν κατοίκων τοῦ Ναυπλίου, ἥτις ἐπλήρωσε χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τὰς καρδίας παντὸς ἀγαθοῦ πατριώτου, ἀνακούφισε πῶς τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς ἐνδεεῖς, παρέσχεν ἐφόδια εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ ὑπερέβαλε τὰς προσδοκίας τῆς ἀπορούσης καὶ ἀπεγνωσμένης Κυβερνήσεως.

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ